

hos alle de locale Autoriteter. Men den Erfjendelse skal nok finde Indgang, ialtsald ad Erfaringens Vel, at Begrebet om communal Frihed ikke blot har hjemme i de smaa Sognecommuner, men ogsaa i de større overordnede Kredse, ja, at disse i langt højere Grad ere istand til at realisere den sande communale Frihed, fordi de kunne raade over større aandige og pecuniaire Kræfter, og derved ere bedre stfede baade til at udrette Noget og til at staffe sig Anseelse og Indflydelse, saavel opad som nedad.

Hvilke nu disse større Kredse skulle være, til hvis valgte Bestyrelse man kan betroede deels den højere Afgjørelse eller Stadsfæstelse af de Sager, som ikke ganske kunne overlades til de underordnede Communer, deels og fornemmeligen den umiddelbare Baretagelse af de Anliggender, som omfatte videre Interesser og forudsatte større Kræfter, det kunde være tvivlsomt, dersom ikke Amtene, gennem det administrative Fællesskab i vort saa meget administrerede Land, alt havde erholdt et saadant Fællesskab af Formaal og Indretninger og derved en saadan Samsundsbevidsthed som et selvstændigt og afsluttet Hele, at de maae betragtes som de historisk givne Eenheder, hvortil man hos os maa slutte sig. Der kan derfor blive Spørgsmaal om at forene flere til samme Amt hørende Amtstue- og Amtsrads-kredse, der kan være Tale om en bedre Begrænsning af Amtene, muligen ogsaa om enkeltes fuldstændige Inddragning under andre Amt; men selve Amtsinndelingen har vundet en saadan Styrke, at det ikke fra nogen Side er blevet draget i Tvivl, at den maa danne Grundlaget for den overordnede Communal-kreds. Opgaven er altsaa gennem en folkevalgt Repræsentation at give denne Eenhed et bedre, fyldigere og virksommere Udtryk, end den hidtil har havt ene gennem den af Regjeringen indsatte Amtmand.

Den væsentlige Betingelse herfor er alt tilstede i de nuværende Amtsråd, som fra Kjøbstæderne ville erholde en ikke uvigtig Tilvært af dygtige Arbejdskræfter, og hvis Anseelse ikke lidet vil vore derved, at deres Borette til at omfatte det hele Amt. Det gjælder altsaa blot at faae ogsaa Kjøb-

stæderne repræsenterede deri, og da det fra ingen Side fordres, at disses Beboere uden videre skulle gaae ind under den hele Masse af Vælgere fra Landdistricterne, for i Forening med dem at deeltage i de ved Lov 22de Marts s. A. foreskrevne Valg, men det tvertimod erkendes som stemmende med de bestaaende Forhold, at Kjøbstæderne som saadanne, uden strengt Hensyn til Folketallet, bør erholde en selvstændig Repræsentation i Amtsrådene, vil Sagen meget let kunne ordnes. Reglen maatte da formeentlig være den, at hver Kjøbstad valgte et Medlem til Amtsrådet, dog saaledes, at de større Kjøbstæder erholdt tvende eller endog flere Pladser, og at i nogle Amtter flere Smaabyer maatte forenes for Centen skiftevis eller gennem et fælles Valg at besætte een Plads. Da forresten Byernes Antal og deres Betydning i Forhold til Landdistricterne er høist forskjellig i de forskjellige Amtter, maatte de fornødne specielle Bestemmelser herom enten optages i selve Loven eller overlades til Kongens Afgjørelse — ialtsald inden visse Grændser, saasom at de af Kjøbstæderne valgte Medlemmer skulde udgjøre ikke under $\frac{1}{4}$ og ikke over $\frac{1}{3}$ af det hele Amtsråd. Valgretten burde endelig uden Tvivl overlades til Byernes Communalbestyrelser eller Borgerrepræsentantstaber, saa at de enten ved Delegation skulde beskikke et eller flere af deres Medlemmer til at indtræde i Amtsrådet, eller ved frit Valg i eller udenfor deres egen Midte udsee dem, til hvem dette Hverv skulde overdrages.

I Amtsrådene selv burde derimod alle Medlemmer, hvad enten de vare udgaaede fra Kjøbstædernes eller Landboernes Valg, kun tage Sæde som Repræsentanter for hele Amtet, med lige Rettigheder og Pligter. Det er nemlig indlysende, at hvis man, som antydet under de forudgaaende Forhandlinger, vilde lade Landboernes og Kjøbstædernes Udvalgte stemme hver for sig (Curialim — itio in partes), saa at altsaa Majoriteten i hver Klasse skulde ansees for dennes Stemme, og kun disse tvende Stemmers Samstemning give en gyldig Beslutning, da vilde en saadan Dualisme ikke blot medføre en aabenbar Forurettelse af de saa langt talrigere Landboere,